

Τίτλος μαθήματος	Παγκόσμιο Θέατρο: Πράξη – Δραματουργία - Θεωρία			
Κωδικός μαθήματος				
Ακαδημαϊκό έτος	2014-2015			
Σχολή	Φιλοσοφική			
Τμήμα	Θεατρικών Σπουδών			
Επίπεδο	Μεταπτυχιακό			
Περίοδος διδασκαλίας	Χειμερινή			
Τύπος παρακολούθησης	Εξάμηνο	Έτος	ΔΜ	ECTS
ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ	3	2		
Διδάσκουσα	Σοφία Φελοπούλου			
Γλώσσα διδασκαλίας	Ελληνική			
Γενικές προαπαιτήσεις	Γνώσεις ιστορίας, θεωρίας και δραματολογίας του ευρωπαϊκού και αμερικανικού θεάτρου			
Περιεχόμενο μαθήματος	<p>Από το δραματικό και το μεταδραματικό (μέσω του επικού) στο θέατρο των αρχών του 21^{ου}</p> <p>Το μάθημα θα επιχειρήσει να εξετάσει την εξέλιξη της θεατρικής γραφής και φόρμας από το αστικό δράμα (σύντομα) μέχρι σήμερα (εκτενέστερα).</p> <p>Το μάθημα περιλαμβάνει τις παρακάτω ενότητες με έμφαση στις δύο τελευταίες:</p> <ul style="list-style-type: none"> - από το αστικό δράμα στην κρίση του δράματος - η αμφισβήτηση του ορθού λόγου; από τον συμβολισμό στο παράλογο - από το δραματικό (μέσω του επικού) στο μεταδραματικό - το γύρισμα του αιώνα: και σήμερα τί; <p>Η μελέτη των έργων θα γίνει με άξονα:</p> <ul style="list-style-type: none"> - την εξέλιξη της φόρμας του κειμένου - την εξέλιξη των «παραστατικών» του απαιτήσεων και το κατά πόσο αυτές επηρεάζουν τη φόρμα του (από το κείμενο στο θέαμα και στο πάσχον σώμα με έμφαση στην αγανάκτηση) - την εξέλιξη του δραματικού προσώπου - τη θεματολογία - τη μετεξέλιξη της έννοιας της κάθαρσης (με την ευρεία έννοια) και του τρόπου δείξης της - την ηδονή (με την ευρεία έννοια) 			
Οργάνωση – Δομή του Μαθήματος	<p>Προβλέπονται έξι τρίωρες ενότητες, με τη δομή τους να είναι ευέλικτη.</p> <p>1^η ενότητα: Από το αστικό δράμα στην κρίση του δράματος (18^{ος}, 19^{ος}, γύρισμα 20^{ου}) Diderot, <i>Ο νόθος γιος</i> Στρίντμπεργκ, <i>Προς Δαμασκό</i> Πιραντέλλο, <i>6 πρόσωπα ζητούν συγγραφέα</i></p> <p>Εργασίες: Σίλλερ, <i>Κλάιστ</i> Στρίντμπεργκ, <i>Ονειρόδραμα, Σονάτα των φαντασμάτων, Ο χορός του θανάτου, Οι δανειστές.</i> Ίψεν, <i>Πέερ Γκυντ, Ιωάννης Γαβριήλ Μπόρκμαν</i></p> <p>2^η ενότητα: Η αμφισβήτηση του «ορθού λόγου»;</p>			

	<p>(κειμενικού και σκηνικού). Από τον συμβολισμό στο παράλογο Μάτερλινγκ, Ο θάνατος του <i>Τενταζίλ</i>, <i>Εσωτερικό Μπέκετ</i>, <i>Ε, Τζο!</i>, <i>Όχι εγώ</i>, <i>Εκείνο τον καιρό</i> (μονόπρακτα)</p> <p>Εργασίες: Μάτερλινγκ Μπέκετ, <i>Η τελευταία μαγνητοταινία του Κραπ</i>, <i>Τέλος του παιχνιδιού</i></p> <p>3^η, 4^η ενότητα: Από το δραματικό, μέσω του επικού, στο μεταδραματικό Μπρεχτ, <i>Η ζωή του Γαλιλαίου</i> Müller, <i>Μήδειας υλικό</i></p> <p>Εργασίες: Μπρεχτ, <i>Μάνα Κουράγιο</i>, Müller</p> <p>5^η, 6^η ενότητα: Το γύρισμα του αιώνα: και σήμερα τι; Κέην, <i>Καθαροί πια</i>, <i>Crave</i> Μπάρκερ, <i>Το ύστατο σήμερα</i> Πομμερά, <i>Οι έμποροι</i></p> <p>Εργασίες: Κολτές, Μποντ, Κέην, Λαγκάρς, Πομερά, Νοβαρινά, Φόσσε</p>
<p>Βιβλιογραφία</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Βάλτερ Πούχνερ, «Αισθητική της τελεστικότητας. Ένας νοερός διάλογος με την Erika Fischer-Lichte», <i>Παράβασις</i>, τομ.12/2. ΕΚΠΑ/ΤΘΣ, Αθήνα 2014, σ.15-38. - Έλση Σακελλαρίδου, <i>Θέατρο, Αισθητική, Πολιτική. Περιδιαβάζοντας τη βρετανική σκηνή στο γύρισμα της χιλιετίας</i>, Παπαζήση, Αθήνα 2012. - Σάββας Πατσαλίδης, <i>Θέατρο και παγκοσμιοποίηση. Αναζητώντας τη «χαμένη πραγματικότητα»</i>. Παπαζήση, Αθήνα 2012. - Αφροδίτη Σιβετίδου, <i>Το σύγχρονο δράμα: ο λόγος της σιωπής</i>, University Studio Press, Θεσσαλονίκη 2013. - Κων/ντίνος Μπόμπας, «Τομές ενός δραματικού γεγονότος στο έργο του Valère Novarina. Ρήξεις και συνέχειες μιας σύγχρονης ελληνικής γραφής», <i>Παράβασις</i>, τομ. 11, Ergo, Αθήνα 2013, σ. 149-155. - Γιώργος Πεφάνης, «Το κείμενο και η σκηνή, η fictio και το factum. Αντιθετικά δίπολα και διασταυρώσεις, <i>Περιπέτειες της αναπαράστασης, Σκηνές της θεωρίας II</i>, Παπαζήση, Αθήνα 2013, σ. 367-430. - Γιώργος Πεφάνης, «Τέσσερεις σύγχρονες κατευθύνσεις της πραντελικής σκέψης», <i>Φαντάσματα του θεάτρου, Σκηνές της θεωρίας III</i>, Παπαζήση, Αθήνα 2013, σ. 89-105. - Erika Fischer-Lichte, <i>Θέατρο και μεταμόρφωση. Προς μια νέα αισθητική του επιτελεστικού</i>, Πατάκη, Αθήνα 2013. - Marvin Carlson, <i>Performance. Μια κριτική εισαγωγή</i>. Παπαζήση, Αθήνα 2014.

	<p>- Hans-Thies Lehmann, <i>Postdramatic theatre</i>, Routledge. London 2006.</p> <p>- Theodor Adorno, <i>Negative Dialectics</i>, κεφ. III, Continuum, N.Y. 1983 ή <i>Αρνητική Διαλεκτική</i>, κεφ. 3, Αλεξάνδρεια, Αθήνα 2006.</p> <p>- Adorno, “Trying to understand <i>Endgame</i>”.</p> <p>Για όσους γνωρίζουν γαλλικά θα δοθεί και γαλλική βιβλιογραφία.</p>
Τύποι Εκπαιδευτικού Υλικού	Σημειώσεις των παραδόσεων, θεατρικά έργα, μελετήματα από τη σχετική βιβλιογραφία.
Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών	Χρήση Τ.Π.Ε. στη Διδασκαλία: Προβολή σχεδιαγραμμάτων καθενός μαθήματος σε power point. Χρήση Τ.Π.Ε. στην Επικοινωνία με τους φοιτητές: Επικοινωνία μέσω ηλεκτρονικής τάξης
Αξιολόγηση Φοιτητών	Τελική γραπτή εργασία (4000-5500 λέξεις), βιβλιογραφικά τεκμηριωμένη.
Μέθοδοι Αξιολόγησης Φοιτητών	

Γενικές ικανότητες	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Αναζήτηση, ανάλυση και σύνθεση δεδομένων και πληροφοριών. ✓ Σεβασμός στη διαφορετικότητα και στην πολυπολιτισμικότητα ✓ Άσκηση κριτικής και αυτοκριτικής ✓ Προαγωγή της ελεύθερης, δημιουργικής και επαγωγικής σκέψης
---------------------------	--

Γλώσσα διδασκαλίας: Ελληνική
